

מ"ת 14024/08/21 - ויקטור סטיליס נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בקריות

מ"ת 14024-08-21 מדינת ישראל נ' סטיליס (עציר)
תיק חיצוני: 512515/2021

בפני **כבוד השופטת סימי פלג קימלוב**
מבקש ויקטור סטיליס
נגד
משיבה מדינת ישראל

החלטה

בקשה לעיון חוזר וההליך המשפטי עד כה

1. לפני בקשה לעיון חוזר לעיון מחדש בהחלטת בית המשפט מיום 12.8.21 במסגרתה הורה בית המשפט על מעצרו של המבקש עד לתום הליכים ולהורות על שחרורו של המבקש בכל תנאי ולחילופין לקצוב את תקופת מעצרו של המבקש.

2. בבקשה טוען המבקש כי נעצר לראשונה ביום 28.7.21 וכי כבר כעת ניתן להעריך כי קיים חשש ממשי שהמבקש מרצה כבר עתה תקופת מעצר אשר עולה על עונש המאסר לו הוא צפוי במידה ויורשע בדין וזאת בין היתר לאור העובדה שאין לחובת המבקש מאסר על תנאי וכי הרשעתו האחרונה היא בגין עבירת גניבה משנת 2005.

3. כנגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו שלוש עבירות איומים - עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (ללן: "חוק העונשין").

על פי עובדות כתב האישום במועדים הרלוונטיים לכתב האישום התגורר הנאשם עם הוריו (להלן: "המתלוננים") בנהריה ולאורך תקופה ארוכה הטיל הנאשם אימתו על המתלוננים.

כשבועיים עובר למועד כתב האישום, במועד מדויק שאינו ידוע למאשימה, בדירה איים הנאשם על המתלוננת בפגיעה שלא כדין בגופה וגופו של המתלונן, הן בהתנהגות והן במלל, בכך שדפק בחוזקה על השולחן באמצעות ידיו ואמר לה: "אני ארצח אתכם". כחודש עובר למועד כתב האישום, במועד מדויק שאינו ידוע למאשימה בדירה, על רקע בקשותיה של המתלוננת לקחת את הנאשם לטיפול /או גמילה איים הנאשם על המתלוננת בפגיעה שלא כדין בגופה בכך שאמר לה: "אם תבוא לפה משטרה אני אראה לך מה יהיה פה, גם שוטרים יהיה פה אני ארצח גם אותם". כחודשיים עובר למועד כתב האישום במועד שאינו ידוע למאשימה בדירה, על רקע חשדו של הנאשם כי המתלוננת מסיתה את המתלונן כנגדו, איים הנאשם על המתלוננת בפגיעה שלא כדין בגופו של המתלונן בכך שאמר לה שיחתוך את המתלונן.

4. ביום 12.8.21 נעצר המבקש עד לתום הליכים לאחר שנקבע כי מתקיימות ראיות לכאורה, עליהן לא חלק הנאשם וכן מתקיימת עילת מעצר של מסוכנות ובהיעדר חלופת מעצר. זאת ועוד, במעמד הדיון עתר הסנגור לקצוב מעצרו של המשיב. ביתה משפט דחה את הבקשה בשים לב לעובדה כי מדובר בתכתב אישום שהוגש בחודש אוגוסט והעובדה שהתיק העיקרי היה קבוע ליום 26.8.21 להקראה. המבקש לא השלים עם החלטה זו והגיש ערר לבית המשפט המחוזי. בהחלטתו דחה כבוד השופט דניאל פיש את הערר תוך שציין כי "בשלב זה לא נמצא לנכון לקצוב את תקופת מעצרו של המבקש וכי ניתן יהיה לעלות את הבקשה לקציבת מעצרו של המבקש במועד מאוחר יותר".

5. כעת מונחת בפני בקשת המבקש לשחרורו של המבקש ממעצר ללא שהוצגה כל חלופת מעצר ולחילופין לקצוב את מעצרו של המבקש.

6. בדיון שהתקיים במעמד הצדדים חזר המבקש על טענותיו, הפנה לפסיקה רלוונטית לטעמו למקרה שלפנינו וטען עוד כי כבר כעת ניתן לומר שהעונש הצפוי לנאשם עולה על תקופת מעצרו.

7. ב"כ המשיבה טענה כי אין לסנגור אלא להלין על עצמו וזאת בשל העובדה כי הדיון שהיה קבוע ליום 26.8.21 במסגרת התיק העיקרי להקראה נדחה לבקשתו של הסנגור ונקבע ליום 19.9.21 וכי התיק קבוע לשמיעת ראיות ליום 21.10.21 במועד זה צפויים להעיד המתלוננים, הוריו של המבקש. הוסיפה וטענה ב"כ המשיבה כי מדובר באיומים כלפי הורי המבקש וכי ישנה אינדיקציה לשימוש בסמים על ידי המבקש. מסוכנותו של המבקש לא נבחנה על ידי גורם מקצועי כלשהו ולפיכך עדיין קיימת מסוכנות גבוהה. אמנם למבקש אין מאסר על תנאי לחובתו ואולם הגם שעברו הפלילי ישן הוא כולל הרשעות קודמות. לפיכך יש להוסיף את העובדה כי לא הוצעה כל חלופת מעצר בעניינו של המבקש.

דיון והכרעה

8. לאחר שעיינתי בבקשה ושמעתי טיעוני הצדדים וכן עיינתי בפסיקה שהוגשה לעיוני שוכנעתי כי דין הבקשה להידחות.

9. באשר לשחרורו של המבקש בתנאים ללא חלופת מעצר לא שוכנעתי כי נסיבותיו של תיק זה ונסיבות המשיב מצדיקים כי איעתר לבקשה זו. מדובר בשלוש עבירות איומים בשלוש הזדמנויות שונות ולפיכך מסוכנותו של המבקש כלפי הוריו גבוהה ובהיעדר כל חלופת מעצר, כזו שיש בה כדי לאיין מסוכנות זו אינני נעתרת לבקשה. הגם שאין בפני כל חוות דעת באשר לרמת המסוכנות הנשקפת מהמבקש, הרי שמנסיבות התיק והעובדה כי ככל הנראה מדובר במבקש מכור לסמים, דבר שמעצים את המסוכנות כלפי הוריו, הרי שניתן להניח כהנחת מוצא שמתקיימת עילת מסוכנות ובעוצמה ממשית נוכח חזרתיות העבירות.

10. באשר להליכים שבתיק העיקרי, התיק העיקרי קבוע ליום 21.10.21 לשמיעת ראיות ועדות המתלוננים לאחר שהמוטב שדן בתיק העיקרי נתן דעתו לעובדה שהנאשם עצור כשלושה חודשים ודומה כי לא ניתן לומר כי ההליכים בתיק העיקרי ימשכו תקופה ממושכת שאינה סבירה בנסיבות העניין.

11. סעיף 61 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו - 1996 (להלן: "חוק המעצרים") קובע כי :

(א)- נאשם, שלאחר הגשת כתב אישום נגדו, היה נתון במעצר בשל אותו כתב אישום תקופה המצטרפת כדי תשעה חודשים, ואם היה נתון המעצר בפיקוח אלקטרוני - תקופה המצטרפת כדי 18 חודשים, ומשפטו בערכאה הראשונה לא נגמר בהכרעת דין, ישוחרר מן המעצר, בערובה או ללא ערובה.
כמו כן סעיף 21 (ה) קובע:

צו מעצר לפי סעיף זה יעמוד בתוקפו עד למתן פסק הדין, אלא אם כן קבע בית המשפט אחרת; על צו מעצר לפי סעיף זה לא יחולו הוראות סעיף 20.

12. בענייננו המשיב עצור כשלושה חודשים והתיק העיקרי צפוי להישמע כאמור בזמן הקרוב, ולפיכך לא ניתן לומר בשלב זה שהנאשם צפוי לשהות במעצר תקופה שאיננה סבירה ובוודאי שלא ניתן לקבוע כבר כעת כי המבקש עצור תקופה העולה על העונש הצפוי לו. גם אם אצא מתוך הנחה כי הרף התחתון של מתחם העונש שיקבע כולל עונש של מאסר על תנאי, לא ניתן לקבוע כעת כי עונשו של הנאשם צפוי להיקבע בקצהו של הרף התחתון או קרוב אליו. לכך יש להוסיף כי המתלוננים טרם העידו ועל כן שחרורו של המבקש ללא כל תנאי שיש בו כדי לאיין את המסוכנות כלפי המתלוננים, עלול לפגוע בביטחונם של המתלוננים.

13. אשר על כן, בשלב זה טרם עדותם של המתלוננים, אינני סבורה כי יש מקום לקצוב את מעצרו של המבקש. יחד עם זאת לאחר שהמתלוננים יעידו, יוכל המבקש לפנות לבית המשפט בבקשה מתאימה או אם ההליכים ימשכו תקופה ממושכת יוכל המבקש לפנות בבקשה לעיון חוזר.

אשר על כן, הבקשה נדחית על כל חלקיה.

בשל צאתי לשבתון ההחלטה תומצא באמצעות מערכת נט המשפט והמזכירות תמציא לצדדים.

ניתנה היום, ד' חשוון תשפ"ב, 10 אוקטובר 2021, בהעדר הצדדים.